

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 51/23

V Luxemburgu 21. marca 2023

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-100/21 | Mercedes-Benz Group (Zodpovednosť výrobcov vozidiel so zabudovanými rušiacimi zariadeniami)

Kupujúci motorového vozidla vybaveného zakázaným rušiacim zariadením má právo na náhradu škody od výrobcu automobilov, ak uvedené zariadenie spôsobilo tomuto kupujúcemu škodu

Právo Únie chráni okrem všeobecných záujmov aj osobitné záujmy jednotlivého kupujúceho motorového vozidla voči jeho výrobcovi, ak je toto vozidlo vybavené zakázaným rušiacim zariadením

Krajinský súd Ravensburg (Nemecko) rozhoduje o žalobe o náhradu škody medzi jednotlivcom (QB) a spoločnosťou Mercedes-Benz Group. Cieľom tejto žaloby je náhrada škody, ktorú Mercedes-Benz Group spôsobila tým, že do vozidla s dieselovým motorom, ktoré kúpil QB, zabudovala softvér znižujúci mieru recirkulácie výfukových plynov, ak vonkajšie teploty klesnú pod určitú hodnotu. Vzhľadom na to, že takéto rušiacie zariadenie spôsobuje zvýšenie emisií oxidu dusíka (No_x), je zakázané nariadením č. 715/2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel.

V nemeckom práve môže právo na náhradu škody existovať pri jednoduchej nedbanlivosti, ak bolo porušené právo určené na ochranu iných osôb. Nemecký súd teda Súdnemu dvoru kladie otázku, či sa relevantné ustanovenia smernice 2007/46, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel (ďalej len „rámcová smernica“), v spojení s nariadením č. 715/2007 majú vykladať v tom zmysle, že chránia osobitné záujmy jednotlivého kupujúceho takéhoto vozidla. Pokiaľ ide o výpočet sumy prípadnej náhrady, ktorá sa má zaplatiť QB, Krajinský súd Ravensburg chce okrem toho zistiť, či je na účely praktického účinku práva Únie nevyhnutné, aby výhoda vyplývajúca z používania vozidla nebola započítaná do práva na náhradu škody alebo aby bola táto výhoda započítaná len v obmedzenom rozsahu.

Súdny dvor vo svojom rozsudku najprv vysvetlil, že nemeckému súdu prislúcha vykonať posúdenia skutkového stavu potrebné na preukázanie, či sa predmetný programový softvér má považovať za rušiacie zariadenie v zmysle nariadenia č. 715/2007 a či jeho používanie možno odôvodniť jednou z výnimiek, ktoré toto nariadenie stanovuje.¹

Pokiaľ ide o záujmy chránené nariadením č. 715/2007, Súdny dvor okrem všeobecného cieľa zabezpečenia vysokej úrovne ochrany životného prostredia zohľadnil aj regulačný rámec typového schvaľovania motorových vozidiel v rámci Únie, do ktorého uvedené nariadenie patrí. Súdny dvor v tejto súvislosti pripomenul, že podľa rámcovej smernice musia byť vozidlá predmetom typového schválenia ES, ktoré možno udeliť len vtedy, ak typ vozidla spĺňa ustanovenia nariadenia č. 715/2007, najmä ustanovenia týkajúce sa emisií. Súdny dvor navyše zdôraznil, že podľa rámcovej smernice sú výrobcovia vozidiel povinní vydať jednotlivému kupujúcemu vozidla osvedčenie o zhode. Tento doklad, ktorý je okrem iného povinný na účely uvedenia vozidla do prevádzky, osvedčuje, že toto vozidlo

¹ Pozri v tejto súvislosti rozsudky Súdneho dvora zo 14. júla 2022 GSMB Invest, [C-128/20](#) (pozri TK č. [124/22](#)), a zo 17. decembra 2020, CLCV a i. (Rušiacie zariadenie na dieselových motoroch), [C-693/18](#) (pozri TK č. [170/20](#)).

v čase svojej výroby spĺňa všetky regulačné akty. Osvedčenie o zhode teda umožňuje chrániť jednotlivého kupujúceho vozidla pred tým, že si výrobca nesplní svoju povinnosť uvádzať na trh vozidlá, ktoré sú v súlade s nariadením č. 715/2007.

Tieto úvahy viedli Súdny dvor k záveru, že **rámcová smernica vytvára priamu spojitosť medzi výrobcom automobilov a jednotlivým kupujúcim motorového vozidla, ktorá mu má zabezpečiť, že toto vozidlo je v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie**. Súdny dvor v dôsledku toho konštatoval, že ustanovenia rámcovej smernice v spojení s ustanoveniami nariadenia č. 715/2007 okrem všeobecných záujmov **chránia aj osobitné záujmy jednotlivého kupujúceho motorového vozidla voči výrobcovi tohto vozidla, ak je toto vozidlo vybavené zakázaným rušiacim zariadením. Členské štáty sú teda povinné stanoviť, že kupujúci takého vozidla má právo na náhradu škody od jeho výrobcu**.

Pri neexistencii ustanovení práva Únie, ktoré upravujú pravidlá získania náhrady škody pre kupujúcich dotknutých nadobudnutím vozidla vybaveného zakázaným rušiacim zariadením, prináleží každému členskému štátu, aby stanovil tieto pravidlá. Súdny dvor však uviedol, že vnútroštátna právna úprava nemôže znemožniť alebo nadmerne sťažiť získanie primeranej náhrady škody spôsobenej kupujúcemu. Možno tiež stanoviť, že vnútroštátne súdy majú dbať na to, aby ochrana práv zaručených právnym poriadkom Únie nemala za následok bezdôvodné obohatenie oprávnených osôb. Krajský súd Ravensburg má v prejednávanej veci overiť, či započítanie výhody, ktorú mal QB zo skutočného používania vozidla, mu zabezpečuje primeranú náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku zabudovania zariadenia zakázaného právom Únie do jeho vozidla.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdy, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň jeho vyhlásenia.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

